

TJUGOSJÄTTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 2 OKTOBER

SKYDDSÄNGLARNA

Minnesdag

Läsning

2 Mos 23:20–23a

Se, jag skall sända en ängel framför dig, som skall bevara dig på vägen och föra dig till den plats som jag har utsett. Ta dig till vara inför honom och hör hans röst, var inte motsträvig mot honom. Han skall inte ha fördrag med era överträdelse, ty mitt namn är i honom. Men om du hör hans röst och gör allt vad jag säger, så skall jag bli en fiende till dina fiender och en ovän till dina ovänner. Ty min ängel skall gå framför dig.

Responsoriepsalm

Ps 91:1–6, 10–11 (R. 11)

R. Herren skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar.

Den som sitter under den Högstes beskydd
och vilar under den Allsmäktiges skugga,
han säger: »I Herren har jag min tillflykt och min borg,
min Gud, på vilken jag förtröstar.« R.

Ja, han skall rädda dig från fågelfångarens snara
och från pesten, som fördärvar.
Med sina fjädrar skall han betäcka dig,
och under hans vingar skall du finna tillflykt,
hans trofasthet är sköld och skärm. R.

Du skall inte behöva frukta nattens fador,
inte pilen, som flyger om dagen,
inte pesten, som går fram i mörkret,
eller farsoten, som ödelägger vid middagens ljus. R.

Ingen olycka skall drabba dig,
och ingen plåga skall nalkas din hydda.
Ty han skall ge sina änglar befallning
att bevara dig på alla dina vägar. R.

Halleluja

Ps 103:21

V. Lovä Herren, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som utträttat hans vilja!

Vid den tiden kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: »Vem är störst i himmelriket?« Han kallade till sig ett barn och ställde det framför dem och sade: »Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket. Och den som i mitt namn tar emot ett sådant barn tar emot mig.

Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske faders ansikte.«

TISDAG DEN 3 OKTOBER**Läsning**

Sak 8:20-23

Så säger Herren Sebaot: Ännu en gång skall det ske att folk skall komma hit och många städers invånare. Och invånarna i den ena staden skall gå till den andra och säga: »Upp, låt oss gå och bönfalla inför Herren och söka Herren Sebaot. Jag själv vill också gå.« Ja, många folk och mäktiga hednafolk skall komma och söka Herren Sebaot i Jerusalem och bönfalla inför Herren. Så säger Herren Sebaot: På den tiden skall det ske att tio män av alla slags tungomål som talas bland hednafolken skall fatta en judisk man i mantelfliken och säga: »Låt oss gå med er, ty vi har hört att Gud är med er.«

Responsoriepsalm

Ps 87 (R. Sak 8:23)

R. Gud är med oss.

Herren älskar Sion, som han har grundat på heliga berg,
han älskar det mer än andra boningar i Jakob.
Ärofulla ting har sagts om dig, du Guds stad. R.

Rahab och Babel skall jag nämna bland mina bekännare,
liksom Filisteen och Sur och Kush
- även om dem skall det heta: »Där är de alla födda.«

Men om Sion skall det sägas:
»Det är hon som har fött oss«,
och den Högste skall hålla Sion vid makt. R.

När Herren tecknar upp folken,
då skall han räkna så:
»Där är de alla födda.«

Och under sång och dans skall de säga:
»Alla mina källor är i dig.« R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:51-56

När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen, vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

ONSDAG DEN 4 OKTOBER

Läsning

Neh 2:1-8

I månaden Nisan, i Artasastas tjugonde regeringsår, vid ett tillfälle då vin stod framsatt för kungen, tog jag, Nehemja, vinet och gav det åt honom. Och jag hade inte förr visat mig sorgsen inför honom. Men nu sade kungen till mig: »Varför ser du så sorgsen ut? Du är ju inte sjuk. Du måste ha någon hjärtesorg.«

Då blev jag mycket häpen. Och jag sade till kungen: »Må kungen leva evinnerligen! Skulle jag inte se sorgsen ut, då den stad där mina fäders gravar finns ligger öde och dess portar är förtärda av eld?« Kungen sade till mig: »Vad är det då du begär?« Då bad jag en bön till himmelens Gud och sade så till kungen: »Om det så behagar kungen, och om du finner behag i din tjänare, så ber jag att du ville låta mig fara till Juda, till den stad där mina fäders gravar finns, för att jag åter må bygga upp den.« Då frågade kungen mig, medan drottningen satt vid hans sida: »Hur länge kan din resa räcka, och när kan du komma tillbaka?« Då det nu alltså behagade kungen att låta mig fara, uppgav jag för honom en bestämd tid.

Och jag sade till kungen: »Om det så behagar kungen, så må brev ges mig till ståthållarna i landet på andra sidan floden, om att de låter mig fara där igenom, tills jag kommer till Juda, likaså ett brev till Asaf, uppsyningsmannen över den kungliga skogsparken, om att han låter mig få virke för att med det återuppbygga portarna till borgen som tillhör templet liksom virke till stadsmuren samt till det hus där jag själv skall ha min bostad.« Och kungen beviljade mig detta, eftersom min Guds goda hand var över mig.

Responsoriepsalm

Ps 137:1-6

R. Herre, vår Gud, för oss tillbaka till dig.

Vid Babels floder satt vi och grät,
när vi tänkte på Sion,
i pilträden som stod där hängde vi upp våra harpor. R.

De som höll oss fångna befallde oss att sjunga,
våra plågoandar krävde att vi skulle vara glada:
»Sjung för oss en sång om Sion!« R.

Hur skulle vi kunna sjunga Herrens sång
när vi är i främmande land?
Nej, om jag glömmer dig, Jerusalem,
så må min högra hand förtvina. R.

Min tunga må fastna vid min gom,
om jag inte längre tänker på dig,
om jag inte låter Jerusalem vara min högsta glädje. R.

Halleluja

Fil 3:8-9

V. Jag räknar allt som en förlust och kastar det på sophögen
för att vinna Kristus och få leva i honom.

Evangelium

Luk 9:57-62

Vid den tiden då Jesus och hans lärjungar kom vandrande på vägen, sade en man till Jesus: »Jag skall följa dig vart du än går.« Jesus svarade: »Rävarna har lyor och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget ställe där han kan vila sitt huvud.« Till en annan sade han: »Följ mig!« Men mannen svarade: »Herre, låt mig först gå och begrava min far.« Då sade Jesus: »Låt de döda begrava sina döda, men gå själv och förkunna Guds rike.« En annan man sade: »Jag skall följa dig, herre, men låt mig först ta farväl av dem där hemma.« Jesus svarade: »Den som ser sig om, när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.«

TORSDAG DEN 5 OKTOBER

Läsning

Neh 8:1-4a, 5-6, 7b-12

När sjunde månaden närmade sig och Israels barn var bosatta i sina städer, församlade sig folket, alla som en man, på den öppna platsen framför Vattenporten. Och de bad Esra, den skriftlärde, att hämta fram Moses lagbok, den som Herren hade gett åt Israel. Då lade prästen Esra fram lagen för församlingen, för både män och kvinnor, alla som kunde förstå vad de hörde. Detta skedde på första dagen i sjunde månaden. Och han föreläste ur den vid den öppna platsen framför Vattenporten, från dagningen till middagen, för män och kvinnor, dem som kunde förstå det. Och allt folket lyssnade till lagboken.

Och Esra, den skriftlärde, stod på en hög träställning, som man hade gjort för ändamålet. Och Esra öppnade boken, så att allt folket såg det, ty han stod högre än allt folket. Och när han öppnade den, reste sig allt folket upp. Och Esra lovade den store Herren Gud, och allt folket svarade: »Amen, Amen«, med uppräckt händer. Och de böjde sig ned och tillbad Herren med ansiktet mot jorden.

Leviterna undervisade folket i lagen, medan folket stod där, var och en på sin plats. Och de föreläste tydligt ur boken, ur Guds lag. Och de förklarade meningarna, så att man förstod det som lästes.

Och Nehemja, han som var ståthållare, och prästen Esra, den skriftlärd, och leviterna, som undervisade folket, sade till allt folket: »Denna dag är helgad åt Herren, er Gud. Sörj inte och gråt inte.« Ty allt folket grät, när de hörde lagens ord. Och han sade vidare till dem: »Gå bort och ät er bästa mat och drick ert sötaste vin, och sänd omkring gåvor av det till dem som inte har något tillagat åt sig, ty denna dag är helgad åt vår Herre. Och var inte bedrövade, ty fröjd i Herren är er starkhet.«

Också leviterna lugnade allt folket och sade: »Var stilla, ty dagen är helig. Var inte bedrövade.« Och allt folket gick bort och åt och drack. De sände också omkring gåvor av den mat de hade tillagat och glädde sig mycket. Ty de hade rättat sig efter det som man hade kungjort för dem.

Responsoriepsalm

Ps 19:8–11 (R. 9a)

R. Herrens befallningar ger glädje åt hjärtat.

Herrens lag är utan brist och vederkvicker själen,
Herrens vittnesbörd är fast och gör den enfaldige vis. R.

Herrens befallningar är rätta och ger glädje åt hjärtat,
Herrens bud är klart och upplyser ögonen. R.

Herrens fruktan är ren och består för evigt,
Herrens stadgar är sanning, de är alla rättfärdiga. R.

De är dyrbarare än guld, än fint guld i mängd,
de är sötare än honung, än renaste honung. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 10:1–12

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då

det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er. Men har ni kommit till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: Till och med dammet som har fastnat på våra fötter här i staden stryker vi av – behåll det. Men så mycket skall ni veta: Guds rike är snart här. – Jag säger er att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för en sådan stad.«

FREDAG DEN 6 OKTOBER

Läsning

Bar 1:15–22

Herren, vår Gud, är rättfärdig, men vi står denna dag med skam, vi män av Juda och Jerusalems invånare, våra kungar och hövdingar, våra präster och profeter och våra fäder, ty vi har syndat mot Herren och varit olydiga mot honom; vi har inte lyssnat till Herrens, vår Guds, röst och inte lytt de föreskrifter som Herren gett oss att följa.

Från den dag då Herren förde våra fäder ut ur Egypten och intill denna dag har vi ständigt varit olydiga mot Herren, vår Gud, och lättsinnigt vägrat att lyssna till honom. Därför är vi ännu i dag fast i vårt elände och i den förbannelse som Herren befallde sin tjänare Mose att uttala, då han förde våra fäder ut ur Egypten för att ge oss ett land som flödar av mjölk och honung. Vi har försummat att lyssna till Herrens, vår Guds, röst som talade till oss genom de profeter han sände. Var och en av oss har följt sitt onda sinnelag, så att han tjänat andra gudar och gjort det som är ont i Herrens, vår Guds, ögon.

Responsoriepsalm

Ps 79:1–5, 8–9 (R. 9b)

R. Herre, rädda oss, för ditt namns skull.

Gud, hedningarna har trängt in i ditt eget land,
de har orenat ditt heliga tempel,
de har gjort Jerusalem till en stenhop.
De har gett dina tjänares kroppar
till mat åt himlens fåglar,
dina frommas kött åt markens djur. R.

De har utgjutit deras blod som vatten,
runt omkring Jerusalem,
och ingen finns som begraver dem.
Vi har blivit till vanära för våra grannar,
till spott och hån för dem som bor omkring oss.
Hur länge, Herre? Skall du vredgas för alltid?
Hur länge skall din nitälskan brinna som eld? R.

Låt inte våra förfäders missgärningar drabba oss,
skynda oss till mötes i din barmhärtighet,
ty vi är djupt förnedrade. R.

Hjälp oss, Gud, vår frälsare,
för din äras skull,
rädda oss, förlåt oss vår synd
för ditt namns skull. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 10:13–16

Vid den tiden sade Jesus: »Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty om de underverk som har utförts hos er hade skett i Tyros och Sidon, så hade dessa städer för länge sedan omvänt sig och suttit i säck och aska. Men för Tyros och Sidon skall det bli lindrigare vid domen än för er. Och du, Kafarnaum, skall du kanske bli upphöjt till himlen? Nej, du skall störtas ner i dödsriket.

Den som lyssnar till er, han lyssnar till mig, och den som avvisar er, han avvisar mig. Men den som avvisar mig, han avvisar honom som har sänt mig.«

LÖRDAG DEN 7 OKTOBER

BIRGITTA AV VADSTENA
SVERIGES SKYDDSPATRON
Högtid

Första läsningen

Vish 7:7–14

Jag bad till Gud, och han gav mig klokhet.
Jag åkallade honom, och vishetens ande kom till mig.
Jag valde visheten framför spiror och troner
och höll rikedom för intet i jämförelse med henne.
Inte ens den dyrbaraste ädelsten satte jag lika högt,
ty bredvid henne blir allt guld till värdelös sand
och silver räknas som smuts på marken.
Jag älskade henne mer än hälsa och skönhet
och ville hellre äga henne än dagens ljus,
ty skenet från henne slocknar aldrig.
Men med henne kom också allt annat gott till mig;
det låg omätlig rikedom i hennes händer.
Jag gladdes åt alla dessa ting, ty visheten härskar över dem,
men jag visste ännu inte att hon också är deras moder.
Det jag lärde mig utan baktankar
lär jag ut utan missunnsamhet.
Jag behåller inte hennes rikedom för mig själv,
ty den är en outtömlig skattkammare för människorna.

De som utnyttjar den vinner Guds vänskap,
fostrans gåvor öppnar vägen till honom.

Responsoriepsalm

Ps 25:4-5, 8-10, 14 (R. Birgitta)

R. Visa mig, Herre, din väg, och gör mig villig att gå den.

Herre, kungör mig dina vägar,
lär mig dina stigar.
Led mig i din sanning, och lär mig,
ty du är min frälsnings Gud,
jag hoppas alltid på dig. R.

Herren är god och rättfärdig,
därför undervisar han syndare om vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
han lär de ödmjuka sin väg. R.

Alla Herrens vägar är nåd och trofasthet
för dem som håller hans förbund och vittnesbörd.
Herren har sin gemenskap med dem som fruktar honom,
och sitt förbund vill han kungöra för dem. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 624.

Andra läsningen

1 Kor 2:6-10

Vishet förkunnar vi för de andligt fullvuxna, men inte en vishet som hör till denna världen eller denna världens förgängliga makter. Vad vi förkunnar är Guds hemlighetsfulla vishet, som var fördold men som redan före tidens början av Gud var bestämd att leda oss till härlighet. Den kände ingen av denna världens makter till – om de hade känt till den, skulle de inte ha korsfäst härlighetens herre. Vi förkunnar, som det står i skriften, *vad inget öga sett och inget öra hört* och vad ingen människa har anat, det som Gud har berett åt dem som älskar honom. Och för oss har Gud uppenbarat det genom Anden, ty det är Anden som utforskar allt, också djupen hos Gud.

Halleluja

Luk 10:22

V. Ingen vet vem Fadern är, utom Sonen
och den som Sonen vill uppenbara honom för.

Evangelium

Luk 10:21-24

Vid den tiden fylldes Jesus med jublande glädje genom den helige Ande och sade:
»Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt.

Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.« Sedan vände han sig till lärjungarna och sade enbart till dem: »Saliga de ögon som ser vad ni ser. Jag säger er: många profeter och kungar har velat se vad ni ser, men fick inte se det, och velat höra det ni hör, men fick inte höra det.«

TJUGOSJUNDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 8 OKTOBER

Första läsningen

Jes 5:1-7

Jag vill sjunga en sång om min älskade vän,
en sång om min vän och hans vingård.
Högt uppe på en bördig sluttning
hade min vän en vingård.
Han luckrade upp den och plockade sten
och planterade ädelt vin.
Han byggde ett vaktorn,
han högg ut ett presskar.
Han väntade sig söta druvor,
men vingården gav honom sura.

Döm nu, Jerusalems män och Judas folk,
döm mellan mig och min vingård!
Vad mer kunde göras för min vingård,
som jag inte redan har gjort?
Jag väntade söta druvor –
varför gav den mig sura?

Nu skall jag låta er veta
vad jag tänker göra med min vingård.
Jag skall ta bort stängslet,
så att den blir skövlad,
jag skall riva muren,
så att den blir nertrampad.
Jag skall låta den förfalla:
där skall inte beskåras, inte hackas,
tistel och törne skall ta överhand.
Och molnen skall jag förbjuda
att fälla sitt regn över den.

Herren Sebaots vingård är Israel,
Judas folk hans älskade plantering.
Han väntade oväld men fann våld,
väntade rätt men fann orättvisa.

Responsoriepsalm

Ps 80:9,12-16,19-20 (jfr Ps 112:1)

R. Lycklig den som finner sin glädje i Guds bud.

En vinstock tog du från Egypten,
du drev undan folken och planterade den.
Den sträckte ut sina rankor till havet
och sina skott ända till Euftrat. R.

Varför rev du ner muren omkring den
så att alla som går förbi kan plocka?
Vildsvin från skogen kan skövla den,
markens smådjur kan äta den kal. R.

Gud Sebaot, vänd tillbaka,
blicka ner från himlen och se!
Ta dig an denna vinstock,
den ranka din hand har planterat. R.

Vi viker inte bort från dig.
Låt oss leva, så skall vi åkalla dig.
Herre Gud Sebaot, upprätta oss,
låt ditt ansikte lysa så att vi räddas! R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 652

Andra läsningen

Fil 4:6–9

Gör er inga bekymmer, utan när ni åkallar och ber, tacka då Gud och låt honom få veta alla era önskningsar. Då skall Guds frid, som är mera värd än allt vi tänker, ge era hjärtan och era tankar skydd i Kristus Jesus.

Och så, mina bröder: det som är sant, det som är upphöjt, rätt och rent, det som är värt att älska och akta, allt som kallas dygd och allt som förtjänar beröm, ta fasta på allt detta. Vad ni har lärt och tagit emot, hört och sett hos mig, det skall ni göra. Då skall fridens Gud vara med er.

Halleluja

Jfr Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt,
frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Matt 21:33–43

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Lyssna nu till en annan liknelse. En jordägare planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg upp en presskar och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort. När skördetiden närmade sig skickade han sina tjänare till arrendatorerna för

att hämta den del av skörden som han skulle ha. Arrendatorerna grep tjänarna och pryglade den ene, dödade den andre och stenade den tredje. Då skickade han dit ännu fler tjänare än första gången, och de gjorde likadant med dem. Till sist skickade han sin son. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men när arrendatorerna fick se sonen sade de till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom, så dödar vi honom och får hans arv.' De tog fast honom, släpade ut honom ur vingården och slog ihjäl honom. När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?« Överstepräster och de äldste svarade: »Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid.« Jesus sade: »Har ni aldrig läst vad som står i skriften: *Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.* Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt.«